

Krystyna Chilmon

Drohiczyn, woj. białostockie

Informator Archeologiczny : badania 12, 165-166

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadziła doc. dr Krystyna Musianowicz, Finansował WKZ w Białymstoku. Piąty sezon badań. Wczesnośredniowieczna osada podgroдова /XII-XIII w. /.

Podjęcie po kilkunastoletniej przerwie badań na stanowisku 1, spowodowane zostało rozpoczęciem prac przy regulacji Bugu i projektem realizacji zalewu, który swym zasięgiem ma objąć część terenu osady. Badania prowadzono w działkach A, C, aru 74, ha XV stanowiących część peryferyjną osady, w kierunku północnym w znacznym stopniu zniszczoną.

Miażdżość ujawnionych warstw kulturowych wynosiła od 0,80 do 1,00 m. Wśród zniszczonych obiektów trudnych do zidentyfikowania, rysujących się w postaci szerokich płytów polepy i warstw popiołów z drobnymi węglami, czytelnym było sześć płytkich jam, o różnej wielkości, wypełnionych fragmentami ceramiki i ułamkami kości zwierzęcych. Warstwy kulturowe były bogate, o dużej zawartości ceramiki, w przeważającej mierze pochodzących z naczyń typu "drohiczyńskiego". Z ujawnionych przedmiotów ruchomych na uwagę zasługują: fragmenty dwustronnych grzebieni, fragment niebieskiej, szklanej bransolety, okucie łopaty, gwoździe.

Prace będą kontynuowane.

DROHICZYN
woj. białostockie

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadziła mgr Krystyna Chilmon. Finansował WKZ w Białymstoku. Pierwszy sezon badań. Kurhan wczesnośredniowieczny /XI w. /.

Kurhan, położony jest w odległości około 300 m od ostatnich zabudowań Drohiczyzna, przy szosie łączącej Drohiczyn z Działkowicami, na gruntach Władysława Słomczyńskiego. Wg relacji W. Słomczyńskiego znajdować się tu miały jeszcze dwa mniejsze kurhany, które uległy zupełnemu zniwelowaniu.

Badany kurhan posiadający obecnie średnicę 28 m i wysokość około 1,47 m był nasypem o konstrukcji ziemnej i pierwotnej średnicy około 20 m przy wysokości około 1,80 m. Otaczał go rów szerokości 3 m.

Materiał zabytkowy znaleziony w nasypie kurhanu to kilkadziesiąt niewielkich ułamków ceramiki barwy głównie brunatnej i brunatnoszarej, pochodzącej z naczyń obtaczanych, średniościennych, zdobionych pojedynczymi żłobkami lub pasmem żłobków wykonanych narzędziem grzebieniastym. Oprócz ceramiki w nasypie znaleziono: kabłączek półtorazwojowy, brązowy, posrebrzany, fragment kółka brązowego być może kabłączka esowatego, raka żelaznego, osetki, przęślik gliniany dwustożkowy oraz fajkę glinianą.

Odkryto ślady birytualnego obrządku. Spalone szczątki zalegają w nasypie w rozproszaniu na różnych głębokościach. W centralnej partii nasypu znajduje się wkop, a w nim na głębokości 1,20 m szkielet prawdopodobnie zorientowany na północny wschód. Znaleziony materiał zabytkowy pozwala datować badany kurhan na początek XI wieku.

Badania będą kontynuowane.

GLUCHOŁAZY
woj. opolskie

Uniwersytet Wrocławski
Katedra Archeologii

Badania prowadził doc. dr hab. Józef Kaźmierczyk, przy współudziale mgr. Czesława Lipińskiego i mgr Barbary Wachowskiej. Finansował WKZ w Opolu i Uniwersytet Wrocławski. Pierwszy sezon badań. Szyby górnicze związane z eksploatacją złota - wczesne średniowiecze.

Badania prowadzone w roku 1978 poprzedzone zostały oglądem i inwentaryzacją wyrobisk położonych głównie w rejonie Głuchołazów w zasięgu Przedniej Kopy oraz Góry Zamkowej w latach 1976-1977. Odsłonięto dwa szyby i sztolnię.

Badania będą kontynuowane.

GNIEZNO
woj. poznańskie

Muzeum w Gnieźnie

Badania prowadził mgr P. Świątkiewicz. Finansował Wydział Kultury Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Gród /koniec XI-XIV w. /.

Badania prowadzono na dziedzińcu kolegiaty na Górze Lecha, gdzie we wczesnym średniowieczu wznosił się gród.

Pod warstwami nowożytnymi, około 2 m miąższości, zalegały warstwy późno- i wczesnośredniowieczne. Warstwy późnośredniowieczne o ogólnej miąższości 1,20 m datować należy na wiek XIV, stanowiły warstwę piasku z domieszką próchnicy i warstwa próchnicy. Poniżej zalegały warstwy wczesnośredniowieczne, gdzie wyróżniono 3 wczesnośredniowieczne warstwy piasku i 2 warstwy próchnicy. W warstwach piasku o miąższości do 1,5 m, rysowały się ślady konstrukcji